BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 26 oktober 1999

betreffende de kennisgeving door de Bondsrepubliek Duitsland van de nationale bepalingen inzake minerale vezels in afwijking van Richtlijn 97/69/EG tot drieëntwintigste aanpassing aan de vooruitgang van de techniek van Richtlijn 67/548/EEG van de Raad betreffende de aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen inzake de indeling, de verpakking en het kenmerken van gevaarlijke stoffen

(Kennisgeving geschied onder nummer C(1999) 3490)

(Slechts de tekst in de Duitse taal is authentiek)

(Voor de EER relevante tekst)

(1999/836/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 95, lid 6,

Overwegende hetgeen volgt:

I. DE FEITEN

1. De communautaire wetgeving

(1) Bijlage I van Richtlijn 67/548/EEG van de Raad van 27 juni 1967 betreffende de aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen inzake de indeling, de verpakking en het kenmerken van gevaarlijke stoffen [1], laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 1999/33/EG van het Europees Parlement en de Raad [2], bevat een lijst van gevaarlijke stoffen met de geharmoniseerde indeling en kenmerking die voor deze stoffen geldt. Alle fabrikanten, importeurs en distributeurs moeten de geharmoniseerde indeling en kenmerking gebruiken wanneer zij een gevaarlijke stof in de EU in de handel brengen. Deze lijst wordt vanwege de voortdurende vorderingen in de technische en wetenschappelijke kennis periodiek bijgewerkt. Dit gebeurt door de vermelding van bepaalde stoffen in de lijst aan te passen en nieuwe stoffen in de lijst op te nemen.

In het voorwoord van bijlage I worden bepaalde kenmerken van de lijst van gevaarlijke stoffen beschreven, zoals de interpretatie van de nota's die aan de vermelding van bepaalde stoffen kunnen worden toegevoegd. Ook het voorwoord wordt bijgewerkt wanneer dit nodig is.

Bijwerkingen van bijlage I worden vastgesteld in de vorm van aanpassingen aan de vooruitgang van de techniek overeenkomstig artikel 28 van Richtlijn 67/548/EEG.

(2) Richtlijn 97/69/EG van de Commissie van 5 december 1997 tot drieëntwintigste aanpassing aan de vooruitgang van de techniek van Richtlijn 67/548/EEG van de Raad betreffende de aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen inzake de indeling, de verpakking en het kenmerken van gevaarlijke stoffen [3] is op 5 december 1997 vastgesteld. De lidstaten moesten uiterlijk op 16 december 1998 aan de richtlijn voldoen. De drieëntwintigste aanpassing bevatte onder andere:

— een algemene vermelding voor minerale vezels, op te nemen in de lijst van gevaarlijke stoffen in bijlage I;

— een specifieke nota Q voor minerale vezels, op te nemen in het voorwoord van bijlage I.

Het voorstel voor de drieëntwintigste aanpassing is gedurende meer dan zeven jaar besproken door de Commissie, deskundigen van de lidstaten (onder andere in de werkgroep van de Commissie voor „Indeling en kenmerking — Gezondheidseffecten") en deskundigen van de betrokken bedrijven. Bij de formulering van het voorstel is rekening gehouden met de resultaten van deze diepgaande besprekingen. Bij de stemming over het voorstel hebben de lidstaten een positief oordeel gegeven, behalve Duitsland dat tegen heeft gestemd.

(3) In de algemene vermelding voor minerale vezels worden minerale vezels gedefinieerd als bestaande uit kunstmatige (silicaat)glasvezels met een willekeurige oriëntatie en een gehalte aan alkali- en aardalkali-oxiden van meer dan 18 gewichtspercenten. Alle minerale vezels worden:

— ingedeeld als kankerverwekkend van categorie 3 met gevaarsaanduiding R 40, en irriterend met symbool Xi en R 38;

— gekenmerkt met het symbool XN, R 38-40, Veiligheidsaanbevelingen S (2-)36/37.

Als uitzondering op deze algemene vermelding kan een specifieke minerale vezel apart in bijlage I worden vermeld. In de algemene vermelding worden dergelijke apart vermelde vezels uitgesloten door de vermelding „met uitzondering van in deze bijlage met name genoemde".

[1] PB 196 van 16.8.1967, blz..
[2] PB L 199 van 30.7.1999, blz. 57.
[3] PB L 343 van 13.12.1997, blz. 19.

In Richtlijn 97/69/EG wordt bovendien bepaald dat nota Q aan bijlage I wordt toegevoegd. In nota Q wordt gesteld dat een bepaalde minerale vezel niet als kankerverwekkend van categorie 3 behoeft te worden ingedeeld als een bepaalde dierproef met de vezel een „negatief" resultaat heeft opgeleverd. Nota Q biedt de keus uit vier van dergelijke proeven. Een minerale vezel die aan deze eis voldoet, behoeft niet als kankerverwekkend te worden gekenmerkt. De indeling en kenmerking als „irriterend" blijft echter onverkort gehandhaafd.

2. **Nationale bepalingen**

(4) De nationale bepalingen houden in dat de Duitse Bondsregering heeft voorgesteld de in artikel 1, punt 1, onder c), van Richtlijn 97/69/EG vermelde nota Q en de in de bijlage van deze richtlijn opgenomen indeling van minerale vezels als volgt gewijzigd in de nationale wetgeving op te nemen (zie punt 1 van het verzoek):

„Nota Q_1:

De stof behoeft niet als kankerverwekkend van categorie 2 te worden ingedeeld, indien kan worden aangetoond dat deze aan een van de volgende voorwaarden voldoet:

— een adequate test met intraperitoneale injectie van 1×10^9 WHO-vezels waarvan de grootteverdeling karakteristiek is voor de werkplek, heeft geen aanwijzingen opgeleverd voor een overmatige carcinogeniteit;

— de chemische samenstelling van de stof is zodanig dat de som van de gewichtspercentages van de oxiden $Na_2O + K_2O + CaO + MgO + BaO + B_2O_3 - 2Al_2O_3$ groter dan 30 is.

Nota Q_2:

De stof behoeft niet als kankerverwekkend van categorie 3 te worden ingedeeld, indien kan worden aangetoond dat deze aan een van de volgende voorwaarden voldoet:

— een adequate test met intraperitoneale injectie van 5×10^9 WHO-vezels waarvan de grootteverdeling karakteristiek is voor de werkplek, heeft geen aanwijzingen opgeleverd voor een overmatige carcinogeniteit;

— de halfwaardetijd na intratracheale instillatie van 2 mg vezelsuspensie voor vezels met een lengte van meer dan 5 µm, een doorsnede van minder dan 3 µm en een verhouding lengte/doorsnede die hoger is dan 3:1 (WHO-vezels), is niet hoger dan 40 dagen;

— de chemische samenstelling van de stof is zodanig dat de som van de gewichtspercentages van de oxiden $Na_2O + K_2O + CaO + MgO + BaO + B_2O_3 - 2Al_2O_3$ groter dan 40 is.

BIJLAGE

CAS-nr.	EG-nr.	Nr. 650-016-00-2
		Nota A
		Nota Q_1
		Nota R

Minerale vezels, met uitzondering van in deze bijlage met name genoemde:

[Kunstmatige (silicaat)glasvezels met een willekeurige oriëntatie en een gehalte aan alkali- en aardalkali-oxiden ($Na_2O + K_2O + CaO + MgO + BaO$) van meer dan 18 gewichtspercenten]

Indeling

Carc. Cat 2; R 49

Kenmerken

T

R: 49
S: 53/45

CAS-nr.	EG-nr.	Nr. 650-016-00-2
		Nota A
		Nota Q_2
		Nota R

Minerale vezels, met uitzondering van in deze bijlage met name genoemde:

[Kunstmatige (silicaat)glasvezels met een willekeurige oriëntatie en een gehalte aan alkali- en aardalkali-oxiden ($Na_2O + K_2O + CaO + MgO + BaO$) van meer dan 18 gewichtspercenten]

Indeling

Carc. Cat 3; R 40

Kenmerken

XN

R: 40
S: (2-)22"

3. **Vergelijking tussen de nationale bepalingen en de communautaire wetgeving**

(5) In de medeling van de Duitse regering wordt evenals in Richtlijn 97/69/EG gesteld dat minerale vezels bestaan uit kunstmatige (silicaat)glasvezels met een willekeurige oriëntatie en een gehalte aan alkali- en aardalkali-oxiden van meer dan 18 gewichtspercenten.

Volgens de mededeling moeten minerale vezels echter in twee groepen worden verdeeld. De eerste groep minerale vezels moet:

— worden ingedeeld als kankerverwekkend van categorie 2 met R 49;

— worden gekenmerkt met symbool T, R 49 en S 53-45.

Voor deze groep geldt onder andere nota Q_1, hetgeen betekent dat ze niet als kankerverwekkend van categorie 2 hoeven te worden ingedeeld mits

— een dierproef een „negatief" resultaat heeft opgeleverd of

— de zogenaamde carcinogeniteitsindex („KI"), een getal dat aan de hand van de chemische samenstelling van de vezels wordt berekend, hoger dan 30 is.

Aangenomen kan worden dat dergelijke vezels in dit geval als kankerverwekkend van categorie 3 zullen worden ingedeeld.

De tweede groep minerale vezels moet:

— worden ingedeeld als kankerverwekkend van categorie 3 met R 40;

— worden gekenmerkt met symbool Xn, R 40 en S (2-)22.

Voor deze groep geldt onder andere nota Q_2, hetgeen betekent dat ze niet als kankerverwekkend van categorie 3 hoeven te worden ingedeeld mits

— een dierproef een „negatief" resultaat heeft opgeleverd (de mededeling biedt de keus uit twee van dergelijke proeven) of

— de KI hoger dan 40 is.

Dergelijke vezels worden in dit geval helemaal niet ingedeeld en gekenmerkt, zelfs niet als irriterend met R 38.

II. **DE PROCEDURE**

(6) Op 11 december 1998 heeft de permanente vertegenwoordiging van de Bondsrepubliek Duitsland bij de Europese Gemeenschappen het secretariaat-generaal van de Europese Commissie per fax in kennis gesteld van een verzoek op basis van het voormalige artikel 100 A, lid 4, van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap teneinde van de Commissie bevestiging te krijgen van het voorstel van de Bondsregering om de in artikel 1, punt 1, onder c) van Richtlijn 97/69/EG vermelde nota Q en de in de bijlage van deze richtlijn opgenomen indeling van minerale vezels in gewijzigde vorm (zoals reeds is beschreven) in de nationale wetgeving op te nemen. Duitsland is van mening dat de voorgenomen nationale bepalingen hun rechtvaardiging vinden in „gewichtige eisen als bedoeld in artikel 36, namelijk de bescherming van de gezondheid en het leven van mens en dier en de bescherming van het arbeidsmilieu" (zie punt II van het verzoek en de nadere onderbouwing daarvan).

Op 17 december 1998 heeft de permanente vertegenwoordiging van de Bondsrepubliek Duitsland bij de Europese Gemeenschappen dit verzoek bij officieel schrijven ter kennis gebracht van het secretariaat-generaal van de Europese Commissie, waar het op 21 december 1998 is ontvangen.

(7) Het Duitse verzoek is aan de andere lidstaten meegedeeld, zodat deze opmerkingen konden indienen. Van geen van de lidstaten zijn opmerkingen ontvangen over de inhoud van de aan hen toegezonden kennisgeving.

III. **DE BEOORDELING**

1. **Toepasselijke regels**

(8) Bij het Verdrag van Amsterdam zijn de bepalingen van het voormalige artikel 100 A van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap aanzienlijk gewijzigd: de leden 3, 4 en 5 zijn vervangen door acht nieuwe leden, genummerd van 3 tot en met 10. Door de nieuwe nummering van alle artikelen is het gewijzigde artikel nu artikel 95 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap geworden.

Het Verdrag van Amsterdam bevat geen specifieke overgangsbepalingen voor de regels die van toepassing zijn op de kennisgevingen die vóór de inwerkingtreding van dit Verdrag zijn ingediend, zoals de Duitse kennisgeving waarop deze beschikking betrekking heeft.

Aangezien er geen specifieke bepalingen zijn om hun toepassing te verlengen, worden de oude bepalingen van artikel 100 A, lid 4, van het EG-Verdrag geacht te zijn ingetrokken met ingang van de dag van inwerkingtreding van de nieuwe bepalingen (1 mei 1999). In plaats hiervan zijn de nieuwe bepalingen van het Verdrag met ingang van die datum onmiddellijk van toepassing op de behandeling van deze kennisgeving.

(9) Uit de kennisgeving van Duitsland blijkt dat wordt gevraagd om goedkeuring door de Commissie van nationale bepalingen die Duitsland wil invoeren na de vaststelling van Richtlijn 97/69/EG, waarmee deze nationale bepalingen niet verenigbaar zijn. Derhalve dient de Commissie deze kennisgeving te onderzoeken in het licht van de bepalingen van artikel 95, lid 5, van het EG-Verdrag, die in een dergelijk geval van toepassing zijn. Daarnaast moet de Commissie eventueel beoordelen of aan de bepalingen van artikel 95, lid 6, wordt voldaan. De bepalingen van artikel 95, lid 4, zijn in dit geval niet van toepassing, aangezien deze alleen betrekking hebben op de situatie waarin een lidstaat toestemming wil krijgen voor de handhaving van nationale bepalingen die al vóór de vaststelling van de betrokken harmonisatiemaatregel bestonden, hetgeen hier niet het geval is.

(10) Met nadruk dient te worden gesteld dat op het moment waarop Duitsland zijn kennisgeving heeft ingediend, in de vigerende bepalingen van het Verdrag niet werd gesteld dat deze kennisgeving gebaseerd moest zijn op nieuwe wetenschappelijke gegevens die verband houden met de bescherming van het milieu of het arbeidsmilieu vanwege een specifiek probleem dat zich in die lidstaat heeft aangediend nadat de harmonisatiemaatregel is genomen. Het onderzoek van deze kennisgeving moet in het licht van deze specifieke omstandigheid plaatsvinden.

2. **Beoordeling van de ontvankelijkheid**

(11) De door Duitsland ingediende kennisgeving is bedoeld om toestemming te krijgen voor de invoering van nationale bepalingen die onverenigbaar zijn met Richtlijn 97/69/EG. Deze richtlijn vormt een harmonisatiemaatregel zoals bedoeld in artikel 95, lid 5, van het EG-Verdrag, dat uitdrukkelijk ook door de Commissie vastgestelde harmonisatiemaatregelen in zijn toepassingsgebied opneemt.

Overeenkomstig de voorschriften van artikel 95, lid 5, van het EG-Verdrag heeft Duitsland de Commissie in kennis gesteld van de tekst van de nationale bepalingen die het wil invoeren en heeft het zijn verzoek toegelicht met een motivering die naar zijn oordeel de vaststelling van deze bepalingen rechtvaardigt.

In het licht van het voorgaande is de Commissie van mening dat de kennisgeving van Duitsland teneinde goedkeuring te verkrijgen voor de invoering van nationale bepalingen die onverenigbaar zijn met Richtlijn 97/69/EG, ingediend op basis van de bepalingen van het voormalige artikel 100 A, lid 4, van het EG-Verdrag, krachtens artikel 95, lid 5, van het EG-Verdrag ontvankelijk is.

3. **Inhoudelijke beoordeling**

(12) Overeenkomstig de bepalingen van artikel 95 van het Verdrag moet de Commissie nagaan of aan alle voorwaarden is voldaan om een lidstaat in staat te stellen een beroep te doen op de in dit artikel opgenomen uitzonderingsmogelijkheden.

De Commissie moet met name nagaan of is voldaan aan de voorwaarden van artikel 95, lid 5, waar wordt gesteld dat er sprake moet zijn van a) „nieuwe wetenschappelijke gegevens die verband houden met de bescherming van het milieu of het arbeidsmilieu" b) op grond waarvan de betrokken lidstaat het nodig acht nationale bepalingen in te voeren „vanwege een specifiek probleem dat zich in die lidstaat heeft aangediend" c) wanneer dit probleem zich heeft voorgedaan „nadat de harmonisatiemaatregel is genomen".

Bovendien moet de Commissie, wanneer zij van mening is dat de invoering van deze maatregelen gerechtvaardigd is, krachtens artikel 95, lid 6, nagaan of deze nationale bepalingen al dan niet een middel tot willekeurige discriminatie, een verkapte beperking van de handel tussen de lidstaten of een hinderpaal voor de werking van de interne markt vormen.

3.1. ***Nieuwe wetenschappelijke gegevens die verband houden met de bescherming van het milieu of het arbeidsmilieu vanwege een specifiek probleem dat zich in die lidstaat heeft aangediend nadat de harmonisatiemaatregel is genomen***

(13) Duitsland heeft zijn verzoek gebaseerd op „gewichtige eisen als bedoeld in artikel 36, namelijk de bescherming van de gezondheid en het leven van mens en dier en de bescherming van het arbeidsmilieu".

De nationale bepalingen die Duitsland voor de indeling en het kenmerken van minerale vezels wil toepassen, zijn in overeenstemming met Richtlijn 97/69/EG voorzover het gaat om de chemische samenstelling die dergelijke vezels moeten hebben. Bovendien zijn de bepalingen in overeenstemming met de richtlijn ten aanzien van de nota's A en R, die zowel in de Duitse bepalingen als in Richtlijn 97/69/EG in de indeling zijn opgenomen.

Het ontwerp van de Duitse maatregelen bevat echter twee groepen minerale vezels, die worden ingedeeld als kankerverwekkend van categorie 2 („zwaarder" kankerverwekkend) en categorie 3 („lichter" kankerverwekkend), terwijl in Richtlijn 97/69/EG alle minerale vezels in categorie 3 worden ingedeeld. De vrijstellingscriteria voor categorie 2 in de kennisgeving van de Duitse instanties kunnen dan ook niet met de vrijstellingscriteria van Richtlijn 97/69/EG worden vergeleken.

De vrijstellingscriteria voor de als „kankerverwekkend van categorie 3" ingedeelde minerale vezels zijn in de Duitse kennisgeving in nota Q_2 opgenomen, terwijl deze criteria in Richtlijn 97/69/EG in nota Q zijn ondergebracht.

In het eerste vrijstellingscriterium van nota Q_2 worden nadere bijzonderheden beschreven voor een intraperitoneale test, terwijl in nota Q van Richtlijn 97/69/EG slechts sprake is van een „adequate intraperitoneale test". De criteria in deze nota's kunnen, althans in bepaalde gevallen, als gelijkwaardig worden beschouwd.

In het tweede criterium van nota Q_2 worden bijzonderheden gegeven over een intratracheale instillatietest. Ook in dit geval wordt de intratracheale instillatietest in nota Q van Richtlijn 97/69/EG minder gedetailleerd beschreven. Een duidelijk verschil is echter dat in nota Q_2 ook relatief korte minerale vezels zijn opgenomen, terwijl in nota Q van Richtlijn 97/69/EG de nadruk ligt op langere vezels.

Het derde vrijstellingscriterium voor de indeling als kankerverwekkend in nota Q_2 houdt verband met de chemische samenstelling van een vezel. Hier wordt de zogenaamde KI-index toegepast, die volgens het advies [4] dat het Wetenschappelijk Comité voor de toxiciteit, de ecotoxiciteit en het milieu (WCTEM) op 10 september 1999 volgens de schriftelijke procedure heeft uitgebracht, „niet uitgebreid getest is om te bevestigen of de chemische samenstelling van een vezel informatie over de carcinogeniteit oplevert". Er is geen equivalent van de KI-index in nota Q van Richtlijn 97/69/EG.

Ten slotte zijn in nota Q van Richtlijn 97/69/EG ook een biopersistentiebepaling met inhalatie op korte termijn en een inhalatietest op lange termijn als vrijstellingscriteria voor de indeling van minerale vezels als kankerverwekkend opgenomen. Deze twee tests worden in nota Q_2 in de kennisgeving van de Duitse instanties niet genoemd.

Uit het voorgaande blijkt dat de in de Duitse kennisgeving voorgestelde vrijstellingscriteria voor de indeling van minerale vezels als kankerverwekkend aanzienlijk verschillen van de criteria in Richtlijn 97/69/EG. Een van de voorgestelde criteria, gebaseerd op het gebruik van de chemische samenstelling, is naar het oordeel van het WCTEM niet uitgebreid getest en lijkt derhalve niet aanvaardbaar te zijn.

(14) Om de technisch-wetenschappelijke redenen te onderzoeken die naar voren zijn gebracht in de kennisgeving van Duitsland waarmee de nationale bepalingen zijn aangemeld die afwijken van Richtlijn 97/69/EG, heeft de Commissie opdracht gegeven voor een technisch rapport van deskundigen op het gebied van indeling en etikettering. De argumenten van Duitsland kunnen in het kort als volgt worden samengevat:

— de indeling van minerale vezels zoals die is vastgelegd in Richtlijn 97/69/EG, is strijdig met de bepalingen van Richtlijn 67/548/EG en is in toxicologisch opzicht ondeugdelijk;

— de vrijstellingscriteria in nota Q van Richtlijn 97/69/EG zijn in tegenspraak met de wetenschappelijke kennis;

— de voorgenomen nationale bepalingen zijn in overeenstemming met de op Europees niveau vastgestelde beginselen om onnodige dierproeven te vermijden.

In het technisch rapport worden alle naar voren gebrachte argumenten stuk voor stuk weerlegd, waarbij onder andere wordt verwezen naar de diepgaande technisch-wetenschappelijke discussies die tijdens de voorbereiding van Richtlijn 97/69/EG jarenlang zijn gevoerd: „De mededeling van de Duitse regering bevat geen gegevens die de Commissie en de andere lidstaten nog niet eerder tijdens de besprekingen in de aanloop naar de ontwikkeling en de vaststelling van Richtlijn 97/69/EG onder ogen hebben gehad.".

Dit betekent dat de situatie ten aanzien van de door Duitsland naar voren gebrachte wetenschappelijke argumenten gelijk is aan de situatie vóór de vaststelling van Richtlijn 97/69/EG. Deze argumenten hebben de deskundigen uit de andere lidstaten toen tijdens de voorbereidende wetenschappelijke discussies niet kunnen overtuigen.

De conclusie is dan ook gerechtvaardigd dat de in de Duitse kennisgeving naar voren gebrachte technisch-wetenschappelijke argumenten voor de indeling van minerale vezels niet als een betere grondslag dan de bepalingen in Richtlijn 97/69/EG kunnen worden beschouwd.

Het technisch rapport is voorgelegd aan het WCTEM met het verzoek om na te gaan of de door Duitsland in de kennisgeving naar voren gebrachte argumenten daarin afdoende zijn behandeld. In zijn advies van 10 september 1999 stelt het WCTEM in een algemene opmerking dat „een wetenschappelijke evaluatie van beide documenten (de Duitse mededeling en het technisch rapport) wordt bemoeilijkt doordat verwijzingen naar de wetenschappelijke literatuur ontbreken. In beide documenten (en met name in het technisch rapport) wordt zonder onderscheid te maken gesproken over wetenschappelijke resultaten en hun mogelijke gevolgen voor de normstelling.".

Bovendien verwijst het advies van het WCTEM bij de beoordeling van de wetenschappelijke grondslag voor de indeling van minerale vezels onder andere naar wetenschappelijke resultaten die zowel in de kennisgeving van Duitsland als in het technisch rapport buiten beschouwing zijn gelaten.

Dit betekent dat de wetenschappelijke argumenten in de Duitse kennisgeving onvolledig worden geacht en niet als deugdelijke grondslag voor de indeling van minerale vezels kunnen fungeren. Ook de kwaliteit van het technisch rapport is onvoldoende. Derhalve kan worden geconcludeerd dat de wetenschappelijke ontwikkelingen op het gebied van kunstmatige minerale vezels nader moeten worden geëvalueerd.

(15) Daarnaast heeft de Commissie het WCTEM in het licht van de bepalingen van artikel 95, lid 5, gevraagd of de door Duitsland in zijn mededeling naar voren gebrachte redenen:

a) nieuwe wetenschappelijke gegevens vormen of bevatten, die na 5 december 1997 (de datum waarop Richtlijn 97/69/EG is vastgesteld) naar voren zijn gekomen;

b) verband houden met de bescherming van het milieu of het arbeidsmilieu;

[4] http://europa.eu.int/comm/dg24/health/sc/sct/out48_en.html

c) een rechtvaardiging vormen vanwege een probleem dat specifiek is voor de Bondsrepubliek Duitsland.

Het antwoord op deze vragen is opgenomen in bovengenoemd advies van het WCTEM van 10 september 1999.

a) Ten aanzien van de eerste eis in voornoemd artikel 95, lid 5, komt het WCTEM in zijn advies tot de conclusie dat de in de kennisgeving van de Duitse instanties naar voren gebrachte redenen niet specifiek betrekking hebben op nieuwe wetenschappelijke gegevens die na 5 december 1997 naar voren zijn gekomen.

De Commissie is derhalve van mening dat aan de eis van artikel 95, lid 5, dat het om nieuwe wetenschappelijke gegevens moet gaan, niet is voldaan.

b) Ten aanzien van de tweede eis in voornoemd artikel 95, lid 5, wordt in het advies van het WCTEM gesteld dat de door Duitsland verstrekte wetenschappelijke gegevens inderdaad betrekking hebben op de bescherming van het arbeidsmilieu.

Derhalve kan aan de tweede eis van artikel 95, lid 5, worden geacht te zijn voldaan.

c) Ten aanzien van de derde eis in voornoemd artikel 95, lid 5, wordt in het advies van het WCTEM gesteld dat bescherming van het arbeidsmilieu, het probleem dat Duitsland met zijn kennisgeving op het oog heeft, niet specifiek is voor Duitsland.

De Commissie is derhalve van mening dat ook aan de derde eis van artikel 95, lid 5, niet wordt voldaan.

Gelet op het advies van het WCTEM is de Commissie van oordeel dat in het onderhavige geval niet aan de in artikel 95, lid 5, vermelde fundamentele voorwaarden wordt voldaan.

3.2. ***Middel tot willekeurige discriminatie — Verkapte beperking van de handel tussen de lidstaten — Hinderpaal voor de werking van de interne markt***

(16) Krachtens artikel 95, lid 6, keurt de Commissie de betrokken nationale bepalingen goed of wijst zij die af „nadat zij heeft nagegaan of ze al dan niet een middel tot willekeurige discriminatie, een verkapte beperking van de handel tussen de lidstaten of een hinderpaal voor de werking van de interne markt vormen".

(17) Aangezien het verzoek van Duitsland gelet op de in artikel 95, lid 5, vermelde basisvoorwaarden niet gerechtvaardigd is (zie punt 3.1) behoeft de Commissie niet na te gaan of de betrokken nationale bepalingen al dan niet een middel tot willekeurige discriminatie, een verkapte beperking van de handel tussen de lidstaten of een hinderpaal voor de werking van de interne markt vormen.

IV. **CONCLUSIE**

(18) In het licht van bovenstaande overwegingen is de Commissie van oordeel dat het verzoek van Duitsland:

— ontvankelijk is,

— maar niet gerechtvaardigd is.

De Commissie besluit derhalve dit verzoek overeenkomstig artikel 95, lid 6, van het Verdrag af te wijzen,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

De nationale bepalingen inzake minerale vezels, waarvan Duitsland bij fax van 11 december en bij schrijven van 17 december 1998 kennisgeving heeft gedaan aan de Commissie en die afwijken van Richtlijn 97/69/EG, worden afgewezen.

Artikel 2

Deze beschikking is gericht tot de Bondsrepubliek Duitsland.

Gedaan te Brussel, 26 oktober 1999.

Voor de Commissie
Margot WALLSTRÖM
Lid van de Commissie